

ט עֹרֶה בָבּוֹדִי עֹרֶה הַגְּבֵל וּבָנָור אֲעִירָה שָׁחָר: י אָזְךָ בְּעַמִּים אָדָנִי אָזְפָּרֶךָ
בְּלָאָמִים: יא בַי גָּדֵל עד שְׁמִים חָסָךְ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָּחָה: יב רַוְמָה עַל שְׁמִים
אֱלֹהִים פְּנֵי תְּהִלָּה בְּבָבּוֹדִי: עַל כָּל הָאָרֶץ בְּבָבּוֹדִי:

— זוהר תהילים —
אלֹהִים, וְעַלְיהָ כְתוּב רַוְמָה עַל הַשְׁמִים אֲשֶׁר חָלֻקוּ שָׂאוֹכָה לְעַלּוֹת יוֹתָר וַיּוֹתָר עַד
הַשְׁמִים אלֹהִים.

כִי גָדֵל עד שְׁמִים חָסָךְ וְנוּר (נ"י, יא): [זוהר

ח"א פ' ויחי (דף ריח):] אם זכה לעולות יותר – טוב חלקו וגוזלו להדק בתוכו הגוף של המלך, ואם לא זוכה לעולות יותר – כתוב קדוש יאמר לו. ואם זכה לעולות יותר – צדיק הוא, שזכה לכאב של המלך ולהתען בעdon עליון של מעלה ממקום שנקרא שמים, שפטותם (שם נה) אז תתענג על ה'. על ה' דוקא. אֲשֶׁר חָלֻקוּ שֶׁל מֵשׁוֹרָה לְחָסָךְ הַזָּה, שְׁפָטוּב (מחלים קח) כי גָדֵל מֵעַל שְׁמִים חָסָךְ. וכי עַל הַשְׁמִים הַזָּה, וְהִרְיָה כְתוּב (שם נה) כי גָדֵל עד שְׁמִים חָסָךְ? אמר רבי יוסי, יש חסד ויש חסד, חסד עליון וחסד מתחון. חסד עליון הוא מעל השמים, וחסד מתחון הוא שפטותם (ישעה נה) חסדי דוד הנאמנים, ובאללה כתוּב עד שְׁמִים.

דוד הפליך היה מכיר בבחוץ לילה

עֹרֶה בָבּוֹדִי עֹרֶה וְנוּר (נ"ט): [זוהר חדש פ'
ברdashiyt (דף י"ז):] אמר רבי תנחים, בא ונראה, דוד היה מכיר אותה השעה, ששנינה, בenor היה תליין למעלה ממטחו של דוד, וכשהיה חצotta הלילה, רוח צפונית באה ומנסחת בו, ומיד היה קם ומתגבר בשירות ותשבות, שפטותם (מחלים נ"ז) עורה בבורי עורה הגביל וכנור אעירה שחר. אמר רבי זירא, מגין לנו שריהם מכאן – כתוב כאן עורה בבורי, וכתוּב שם מכאן – כתוב כאן עורה בבורי, וכתוּב שם עורי צפונ. מה להלן צפונ, אף כאן צפונ. והיו מקשיבים לו בכל לילה מקדוש ברוך הוא וכל האזכירים שבגן עדן, וזהו בחזי הלילה.

נָח אֶל פְּנַצֵּחַ אֶל פְּשִׁיחַ לְזִדּוֹד מִכְּהָם: בַּהֲמָנָם אֶלְמָן צְדָקָת תְּדִבְּרוֹן מִישְׁרָם
תְּשִׁפְטוּ בְּנֵי אָדָם: ג אֶפְ בְּלֵב עֹזֶל תְּפִעַלְוִין בְּאָרֶץ חַמָּס יְדִיכָם תְּפִלְסָזִין:
ד וּזְרֻשִׁים מִרְחָם תְּעֹזֶבֶת מִבְּטָן דָּבְרִי כּוֹב: ה חַמָּת לְמֹזְרָמוֹת חַמָּת נָחַש בְּמֹזְ
פְּתַח חַרְשׁ יָאָטָם אָזְנוֹ: ו אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלֵחָשִׁים חֹזֵב חַבְרִים מִחְבָּבָם:
ו אֶלְהָם תְּפִלְבָּלָתְךָ הָרָם שְׁנִינוֹמָה בְּפִימוֹ מְלֵהָעוֹת בְּפִירִים נָתָן יְהֹוָה: ח יִמְאָסֵ
בְּמֹזְרָמוֹת יְתַחְלָבְךָ לְמֹזְרָךְ הַצִּיו בְּמֹזְרָמוֹ וַתִּמְלָלוֹ: ט בְּמֹזְרָם שְׁבָלָלְךָ פְּמָם יְתַלָּךְ
גַּנְּכָל אֲשֶׁת בְּלַחְזָה שְׁמָשָׂה: י בְּטַרְמָם יְבָנֵי פְּרוּתִיכָם אַפְּדָם בְּמֹזְרָם חַרְזָן יְשַׁעַרְנוּ:

לכלב רע

האמנים אלם צדק תדברון (נה, ב): [שימוש תהלים פרק נה] לכלב רע שלא יזק.

זֹהֶר תְּהָלִים לְזִקְנָתָו מִמְּקוֹמָה עַיִן
הַכְּעֵס בְּשִׁבְיל לְהַשְׁרָות תְּחִתָּה אֶל זָר וְלֹא
לְהַתְּחִיפָר לְרִשְׁעִים
חַמָּת לְמֹזְרָמוֹת חַמָּת נָחַש וְגַי וְגַי
נָחַש, (זוהר ח"ג (דף קפב). זוהר תורה)
רַבִּי יְהוָה פָתָח, כְתִיב (ישעיה ב) חַדְלָו
לְכָם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָאָפוֹ כִּי בָמָה
נִחְשָׁב הָוָא, כִּאן פָקֵד הַקְבִּיה לְאָדָם
וְהַזָּהִיר אָתוֹ לְהַשְׁמָר מִאָתוֹן אֲנָשִׁים
שָׁהָטוּ דְרֵיכָם מִן דָרְךָ רָע,
וּמְתָמָאים נְפָשָׁם רֹוחָם וְנִשְׁמָתָם בְּטוֹמָא
הַיְדּוּעָה הָהִיא. וּבָמָה נִיכְרֵה הָאִישׁ לְדִעָת
מַיְ הָוָא אֶם לְהַתְּחִבָּר עִמוֹ אוֹ לְהַתְּרַחְקָה
מִמְנוֹ, בְחַמָתוֹ מִמְשִׁידָע אָתוֹ הָאָדָם
וַיַּכְרִוּ מֵי הָוָא, אִם הָוָא שָׁוֹמֵר נִשְׁמָה
הַקְדּוּשָׁה שְׁלֹו בְשָׁעה שְׁכָעָס בָא עַלְיוֹן,
שְׁלֹא יִעַקֵר נִשְׁמָתוֹ מִמְּקוֹמָה עַיִן הַכְּעֵס
בְשִׁבְיל לְהַשְׁרָות תְּחִתָּה אֶל זָר הָוָא, זָה
הָוָא אָדָם כְּרוֹאִי, זָה הָוָא עָבֵד רְבָנוֹ, זָה
אָתָ נִשְׁמָתוֹ, וְהָוָא עַוְקֵר קְדוּשָׁה עַלְיוֹנָה